

ਸਿਵਲ ਮੂਲ ਪੱਖ।

, ਜੇ.

ਫੈਡਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਪੀ.ਬੀ.) ਲਿਮਿਟਿਡ., ਜਿਸਦਾ
ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫਤਰ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਹੈ, ਹੁਣ ਸ੍ਰੀ ਅਲਖ
ਪਰਸ਼ਾਦ, ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਬਨਾਮ

ਸ੍ਰੀ ਸੋਮ ਦੇਵ ਗਰੋਵਰ ਅਤੇ ਦੇ ਹੋਰ। -ਜਵਾਬਦਾਰ।

1955 ਦਾ ਸਿਵਲ ਮੂਲ ਨੰਬਰ 126

ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ (XXIII 1949 ਦਾ) — ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ (1949 ਦਾ X) — ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਪ੍ਰੋਲ, 11 ਵੀਂ 45-0 — ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ — ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਰਡੀਨੈਂਸ — ਸੀਮਾ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਦਾ ਲਾਭ — ਕੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ - ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX) - ਸੈਕਸ਼ਨ 20 - ਮੁੱਖ ਰਿਣਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਰਸੀਦ - ਕੀ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀਮਾ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ - ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀਮਾ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਰਸੀਦ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਕਾਮਰਸ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਿਡ (ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ), ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਜ ਲਾਲ ਮਹਾਂਦਿਰੱਤਾ (1), ਗੋਪਾਲ ਦਾਜੀ ਸਾਠੇ ਬਨਾਮ ਗੋਪਾਲ ਬਿਨ ਸੋਨੂੰ ਬੈਤ (2), ਬ੍ਰੋਜੋਦਰੋ ਕਿਸ਼ੋਰ ਰਾਏ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਇੰਜ਼ੋਰੈਂਸ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟਿਡ, (3), ਕੋਥਨ-ਦਰਮਨ ਚੇਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਨਮੁਗਮ ਚੇਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਵੈਯਾਪੁਰੀ ਪੰਦਾਰਮ, ਬਨਾਮ ਸੇਏਲਕਾਰਮਾ ਚੇਟੀਆਰ (5), ਸੁਵਾਲਾ ਵਾਮੀਚੰਦ ਬਨਾਮ ਫਜ਼ਲੇ ਹੁਸੈਨ ਰਾਜਬਲੀ ਬੋਹਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਮੱਲ ਵਿ. ਨੰਦੂ ਸ਼ਾਹ ਜੈ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (7), ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ; ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮੇਵਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (8), ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਨੱਥੂ ਅਤੇ ਹੋਰ (9), ਰਣਜੀਤ।

- (1) **57 PLR 99**
- (2) **ILR 28 Bom. 243**
- (3) **ILR 44 CaL 978.** - |
- (4) **ਏਆਈਆਰ 190 "ਮੈਡਾ 895**
- (5) **ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1934 ਮੈਡ. 639.**
- (6) **ਏ ਐਲ ਆਰ 1939 ਨਾਗ 31.**
- (7) **ILR 13 ਲੈਬ 240.**
- (8) **AI R 1918 Lah. 310.**
- (9) **ਏਆਈਆਰ 1919 ਲਾਹ. 374.**

ਰੇ ਬਨਾਮ ਕਿਸ਼ੋਰੀ ਮੋਹਨ ਗੁਪਤਾ (1), ਅਤੇ ਗਣ ਨਾਥ ਸੇਨ ਬਨਾਮ.
ਰਣਜੀਤ ਰੇ (2), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।
ਕੇਐਲ ਗੋਸਾਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

8. ਆਰ. ਤੁਲੀ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

/

ਆਰਡਰ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਫੈਡ ਈਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) ਨੇ 28 ਜਨਵਰੀ, 1949 ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਤਿੰਨ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ 18,496-9-0, ਸੋਮ ਦੇਵ ਗਰੋਵਰ, ਉਸਦੀ *ਪਤਨੀ ਚੰਦਰ ਪ੍ਰਭਾ ਅਤੇ ਫਰਮ ਤਨਸੁਖ ਦਾਸ-ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਨੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰੋਪਰਾਈਟਰ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ *ਕਪੂਰ ਦੁਆਰਾ, ਇਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਤਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ਼ਾਖਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ 26 ਮਾਰਚ, 1945 ਨੂੰ 6 ਫੀਸਦੀ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ 15,000 ਰੁਪਏ ਉਧਾਰ ਲਏ ਸਨ। ਕਰਜ਼ਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦੇ ਅਮਲ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ * ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਦੇ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡਜ਼ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਮੋਰਟ ਗੇਜ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਤੀਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ਼ਾਖਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗਾਰੰਟੀ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਮ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਦੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ^ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਖਾਤੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਪ੍ਰੋਨੋਟ, ਟਾਈਟਲ ਡੀਡਜ਼ ਜਿਸ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਨੇ ਬਰਾਬਰੀ ਮੌਰਗੇਜ਼ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਲਾਲ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਾ ਪੱਤਰ ਮੈਨੇਜਰ ਤੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਚਾਲ ਚੱਲੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਪੈਸੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ

1949 ਦਾ ਨੰਬਰ 23 ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-> ~ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ] ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਫੋਰਮ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ।

(1) I LR (1940) 2 ਕੈਲ. 362.

(2) . IL R. (1942) 1 ਕੈਲ. 11.

ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ 1950 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਿਮਿਟਡ, ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਤਰਲੀਕਰਨ ਵਿੱਚ) ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਵ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ- ਗਰੋਵਰ ਅਤੇ

- (1) ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਹੇਰਾਂ ਨੇ ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਕੱਟਿਆ ਸੀ?
- (2) ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹੈ?
- (3) ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਕੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਦਾ ਝਗੜਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?
- (4) ਕੀ ਸੂਟ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ?
- (5) ਕੀ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹੈ?
- (6) ਰਾਹਤ.
- (7) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪੱਕੇ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੋ ਗਵਾਹ- ਬੈਂਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਲੇਖਾਕਾਰ ਜਗਦੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਤੇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਸਾਖਾ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੈਨੇਜਰ ਰਾਮ ਚੰਦ ਸਹਿਗਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਾਬਕਾ ਨੇ ਖਾਤੇ pf ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ, ਰਸੀਦ CPW 1/A ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। 15.000 ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਏਸੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 26 ਮਾਰਚ ਨੂੰ 1945, ਅਤੇ ਸੋਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਨਖਾਹ-ਸਲਿਪ, ਮਿਤੀ 28 ਜਨਵਰੀ, 1946, ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ। 806-6-3 ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਸਾਈਡ 'ਤੇ ਇਕੋ ਇਕ ਆਈਟਮ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸਾਬਕਾ ਮੈਨੇਜਰ ਰਾਮ ਚੰਦ ਸਹਿਗਲ ਨੇ ਗਾਰੰਟੀ ਬੁੱਕਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਉਸ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਵਜੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਾਰੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਗਾਰੰਟੀ ਦਲਾਲ' ਫੈਡਰਲ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬ੍ਰਾਂਚ, ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਕਪੂਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਇਸ ਖਾਤੇ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਆਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ (ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਵੀ. ਦਾ ਉਸਦਾ ਸੰਸਕਰਣ ਕਿਵੇਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਏਸੀ- ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਡੇ ਕਾਊਂਟ | ਸੋਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ' ਤੇ ਬਾਕੀਆਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਜਨਵਰੀ, 1948 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੇ ਫਾ ਸ਼ਾਅ, ਜੇ. ਹੀ ਮਸੇ | ਫ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ। ਮਾਥੁਰ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਕਪੂਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਬੈਂਕ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਮਿਸਟਰ ਐਚ.ਸੀ. ਮਾਥੁਰ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਮੈਨੇਜਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸੋਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਕਪੂਰ ਦੁਆਰਾ ਐਚ ਐਲ ਮਾਥੁਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਨੋਟ, ਗਾਰੰਟੀ ਪੱਤਰ, ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਦਾ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡ ਸਮੇਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੌਂਪੇ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੀ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਸਿਰਫ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਸੋਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ। ਸਾਬਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਬੈਂਕ ਦਾ ਸਿਰਫ ਕੈਸ਼ੀਅਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਧੀਨ ਜਨਰਲ ਗਾਰੰਟੀ ਦਲਾਲ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰ ਖਾਤੇ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੋਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਏਸੀ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮਾਰਚ 1948 ਦੇ ਕਰੀਬ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਲਏ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਐਚ ਐਲ ਮਾਥੁਰ ਨਾਲ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਬੈਂਕ ਦੇ ਗਾਰੰਟੀ ਦਲਾਲ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫੈਡਰਲ, ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਲਿਮਟਿਡ, ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ (ਲਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਫਾਈਲ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ ਐੱਮ ਦੇਵ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੋਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਗਰੇਵਰ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਖਾਤਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਜੋ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਡੀਏ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਖਾਤੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 1000 ਰੁਪਏ ਉਧਾਰ ਲਏ ਸਨ। 26 ਮਾਰਚ ਨੂੰ 15,000 1945, ਅਤੇ ਵਾਊਚਰ CPW 1/A 'ਤੇ ਦਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਵਾਊਚਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਪਰ ਸੋਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ

ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਬਾਕੀ ਜਿਰਾਹ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀਆਂ ਪਾਸ-ਬੁੱਕਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਖੁਦ ਦੀਆਂ ਅਕਾਊਂਟ ਬੁੱਕਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਜਵਾਬ ਆਏ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਗੜਬੜ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸੋਮ ਦੇਵ ਗਰੋਵਰ ਵੱਲੋਂ ਡੀ.ਏ. ਦੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਖਾਤਿਆਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ

ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਦੇਵ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ

ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਮ ਦੇਵ ਗਰੋਵਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਉਧਾਰ ਲਏ ਇਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 15,000 ਹੈ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। 28 ਜਨਵਰੀ 1946 ਨੂੰ 800, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੂੰ ਖਾਤੇ ਦੀ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ

ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਮੋਸ਼ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 'ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਗਾਰੰਟੀ ਦਲਾਲ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਬਿੰਦੂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਸੀ

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੈਂਕ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਰਾਮ ਚੰਦ ਸਹਿਗਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਣਾਅ, ਅਜੇ ਵੀ ਲਾਹੌਰ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਕਪੂਰ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬ੍ਰਾਂਚ ਨਾਲ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 18 ਅਤੇ 19 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਕਥਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੰਬੰਧਤ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

The Federal
Bank of India
(Pb.), Ltd.,
(in liquidation)

Grove
r
Falshaw

4

“ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੰ. 18 ਅਤੇ 19 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨਚੀ-ਕਮ-ਗਾਰੰਟੀਦਾਰ ਬ੍ਰੋਕਰ ਵਜੋਂ”।

ਇਤਫਾਕਨ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਅੰਤਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਗਾਰੰਟੀ ਦਲਾਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਵਜੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗਵਾਹ-ਬਾਕਸ ਵਿਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਮੈਨੇਜਰ ਰਾਮ ਚੰਦ ਸਹਿਗਲ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਕਪੂਰ ਦਾ ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਇਕ ਆਮ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਭ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਸੀ।

ਓਵਰਡਰਾਫਟ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ- ਫੈਡਰਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਾਸ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਲੇਟਿੰਗ ਜੋ ਕਿ ਲਿਮਟਿਡ ਦਾ ਬੀ ^ ^

ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ । ■ ਜਨਵਰੀ 1948 ਵਿੱਚ ਗਰੇਵਰ ਦੇ ਖਾਤੇ, ਅਤੇ ਗਰੇਵਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਚਾਲ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਦੀ ਕਸਟਡੀ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਟਾਉਣ ਨਾਲ ਲਾਭ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਬਚਾਓ ਪੱਖ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਇਹ ਤਾਕਤ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਸੋਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ,

ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬੈਂਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ।

ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਤੇ 1949 ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੇ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਇਰੋਡ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਮਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਸੀਮਾ ਦੀ ਆਮ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਸੋਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਦੁਆਰਾ 28 ਜਨਵਰੀ 1946 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਆਮ ਮਿਆਦ 28 ਜਨਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਕਾਮਰਸ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ (ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ) ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਜ ਲਾਲ ਮਹਾਨਿਰੱਤਾ (1) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ ਪੋਟ ਰੀਟਰੋਸਪੈਕਟਿਵ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਾਂ-ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬੈਂਕ 1949 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

(1) 57 PLR 9.? ~

(2)

ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (Pb.), ° Ltd. 1, 3 ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2, ਸੋਮ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ

(ਤਰਲੀਕਰਨ ਵਿੱਚ) ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ, ਜਨਵਰੀ ਵਿੱਚ ਸੋਮ ਦੇਵ ਗਰੇਵਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। 1946. ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ / 21(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਹੈ, ਜੋ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 20(1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ / ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਬਲਤਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਲਈ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਮਾਮਲਾ ਗੋਪਾਲ ਦਾਪ, ਸੱਤੇ ਬਨਾਮ ਗੋਪਾਲ ਬਿਨ ਸੋਨੂ ਬੋਤ ਹੈ। (1), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੇਨਕਿੰਸ \ ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਐਸਟਨ ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ < ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੱਕੀ ਟਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀਮਾ ਲਈ ਨਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਾਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰੈਂਚਰੋ ਕਿਸ਼ੋਰ ਰਾਏ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਸੋਸਾਇਟੀ ਲਿਮਿਟਡ, (2) ਵਿੱਚ। ਸੈਂਡਰਸਨ। ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਮੁਕਰਜੀ ਜੇ. ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀਮਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਨਾ ਹੋਣ। ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ y ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

(1) ILR 28 Bom. 248

(3) ILR 44 ਕੈਲ. 97

ਉਹੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਅਤੇ ਫੈਡਰਲ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 128, ਜੋ (pb.) ° Ltd' ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।³ ਮੁੱਖ (ਤਰਲੀਕਰਨ ਵਿੱਚ) ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮਾਨਤ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ, ਸਿਰਫ਼ ^ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਦੇਵ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਐਪ-ਗਰੇਵਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੈਸ਼ਨ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੋਸ਼ਾਗਿਰੀ ਅਈਅਰ ਜੇ. ਨੇ ਕੋਂਟਰੋਲਮਨ ਚੋਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ੁਨਮੁਗਮ ਚੋਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ, ਬੇਸਲੇ ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਬਰਡਸਵੇਲ ਜੇ. ਨੇ ਵੈਯਾਪੁਰੀ ਪੰਡਾਰਮ ਬਨਾਮ ਵੀ. ਸੀਤਾਰਮਾ ਚੋਤਿਆਰ (2), ਗਰੂਵਰ ਜੇ. ਨੇ ਵੀ ਸੁਵਾਲਾ ਵੇਮੀਚੰਦ ਬਨਾਮ ਫਜ਼ਲੇ ਹੁਸੈਨ ਰਾਜਬਲੀ ਬੋਹਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਦਿਆਲੂ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਨੰਦੂ ਸ਼ਾਹ-ਜੈ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਵਿੱਚ, ਜੈ ਲਾਲ ਅਤੇ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਿਰ ਜੇ ਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਨੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਬਚਾਈ ਸੀ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਦੱਸਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੋਰ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਸੀ। ਵਿੱਚ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮੇਵਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਸਕਾਟ-ਸਮਿਥ ਅਤੇ ਲੈਸਲੀ ਜੋਨਸ ਜੇ.ਜੇ. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਸਬ-ਮਾਰਟਗੇਜਰ ਇੱਕ ਸਬ-ਮੋਰਗੇਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਇੱਕ ਉਪ-ਮੋਰਗੇਜ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਬ-ਮੋਰਗੇਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਨੰਬੂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (6) ਵਿੱਚ ਵੀ, ਮਾਰਟਿਨਿਊ ਜੇ. ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸੰਘੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਪ੍ਰਿੰ- B (Pb)° f ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੈ? 3 c ipal ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਲਾਭ (ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ tn ਤਰਲਤਾ 1 ਇਕੱਲੇ n ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਗਰੇਵਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 128 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਕਲਕੱਤਾ ਕੇਸ ਫਾਲਜ਼ੋ ਜੇ.ਸੀ.ਡੀ. ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲੋਰਟ- ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਜੇ. ਨੇ ਵੀ ਰਣਜੀਤ ਰੇ ਬਨਾਮ ਕਿਸੋਰੀ ਮੋਹਨ ਗੁਪਤਾ (1) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਮੂਲ ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਨਤਾਵਾਂ, ਮੂਲ ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਂਝੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਮਿਆਦ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਲਾਰਟ-ਵਿਲੀਅਮਜ਼ ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਅਪੀਲ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਰਬੀਸ਼ਾਇਰ ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਮੈਕਨੇਅਰ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਗਣਨਾਥ ਸੇਨ ਬਨਾਮ ਰਣਜੀਤ ਰੇ (2) ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਂਜ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘਟਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਜੋਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ

- (1) **ILR (1940) 2 ਕੈਲ. 362**
- (2) **ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. (1942) 1 ਕੈਲ. 11**

ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੀ-

"ਇਹ ਗਾਰੰਟੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਨਾ ਤਾਂ ਡਰਬੀਸ਼ਾਇਰ ਦੇ ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਕਨੇਅਰ ਜੇ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਖੇਪ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਲੋਰਟ-ਵਿਲੀਅਮਸ, ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਢੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ।

ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੂਟ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1,000 ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਲੋਰਟ-ਵਿਲੀਅਮਸ, ਜੇ. ਸ਼ਾਮਲ ਖਰਚੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲਾਰਟ-ਵਿਲੀਅਮਸ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਜੋਂ ਕਹੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੱਖੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਫੈਡਰਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ B (Pb) ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਬਿਆਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ- (ਤਰਲੀਕਰਨ ਵਿੱਚ) ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰ. ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਮ ਦੇਵਗਰੋਵਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਮ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੋ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ^ ਜਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਅਤੇ, - ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। 18,496-9-0 ਸੋਮ ਦੇਵ ਗਰੋਵਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1, ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਰਚੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੇ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1917 ਸੈਡ. 895
- (2) ਏਆਈਆਰ 1934 ਸੈਡ. 639
- (4) ILR 13 Lah. 240
- (5 ਅ. ਜੇ. ਆਰ. 1918 ਲਹ. 310)
- (6) ਏਆਈਆਰ 1919 ਲਾਹ. 374